

Búcsú a megszűnt Korányi-klinikától

Szerdán adják át az üres épületet

(Saját tudósítónktól.) Az épület megmarad. Az épület előtt a fák zöldbe öltöznek, leveleik elsárgulnak, később csak a fa esontváza meredezik ezüstfehében a hótól, aztán újra tavasz lesz és nyár, minden szépen megy tovább, a nagy műtőben operálni fognak, a kórtermekben ágyak lesznek és betegek, a tanteremben diákok fognak ülni, a pódiumon tanár fog ülni, minden megmarad kő, fa, üveg, ember, csak — csak mi is változik meg? Ez az épület »a« Korányi-klinika volt. Ma éjféltől kezdve nem az többé. Egy nagy orvos és nagy ember klinikája volt, nevét tisztelettel ejtik ki mindenütt Európában, ahol orvosok beszélnek a tudományukról. Amikor búcsúlatogatást teszünk ennél az épületnél, amelyet nem rombolnak le, melynek az ablakai holnap is ugyanígy fognak csillogni, ha rájuk süt a nap, nem gondolunk arra: miért, hogyan történt ez a változás? mi lesz ezzel az épülettel ezután? Csak búcsúzunk, attól búcsúzunk, ami »a« Korányi-klinika volt a Korányi-klinika épületében.

Ma ez az épület szomorú. A nyitott ablakok üresen nézik a zöld fűnégyszögek között a vörös salakszalagokat, az orvosokat, a hordágyakat, a kaput, amelyen annyi beteg jött be s annyi egészséges ember ment ki.

A klinika ezen a keddi napon költözködik. Elviszik innen a betegeket, délután ötkor már csak tíz beteg fekszik, éjjelre őket is elszállítják, aztán üres lesz a téglapépület. Szerdán hivatalosan átadják; munkások jönnek, renoválni fognak, festeni és végül a volt Korányi-klinikát felparcellázzák, felosztják, újra orvosok és betegek költöznek bele.

Több mint három hónapja folyik a költözködés előkészítése. Leltárt készítettek, tisztogattak, rendberaktak mindent. Az emeleti folyosón kékköpenyes altisztek sietnek, diapositíves skatulyákat, műszereket, könyveket visznek. A lift szakadatlanul herreg, viszi a földszintre a kofferokat, súlyos könyvesomókat, műszereket, üvegeket. A fűkőráblakok alatt még ott van a régi kopott tábla:

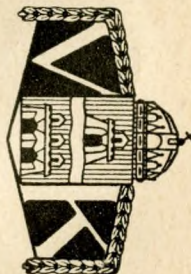
III. számú belkliniká
báró Korányi Sándor dr.
ny. r. egyetemi tanár

Szerdán, a hivatalos átadás után ez a tábla lekerül. A klinikán osztozni fog a Rádiumkórház, a Herceg-klinika és néhány intézmény.

Az ősz portás, aki együtt öregedett meg a klinikával, a háziközpont mellett ül. Gépiesen dolgozik és közben udvariasan, halkan, kissé szomorúan válaszol a kérdésekre.

- A professzor úr?
- Délelőtt volt itt, elment.
- A hivatalos átadásnál jelen lesz?
- Azt én nem tudhatom, kérem. Azt hiszem, igen, mert nem búcsúzott tőlem. Biztosan el fog búcsúzni.
- És mi a véleménye erről?
- Miről, kérem.
- Hogy költözik a klinika.
- Nincs nekem véleményem, kérem. — mondja most már határozottan és dühös mozdulattal nyomja be a kapcsolótábla egyik dugóját a helyére.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:	Cím:	Forrás:	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. filiz.)	(Oldal)	Osztályozás
	Búcsú a megszűnt Korányi-klinikától	Bécsi Városi	Adressz	1936. III. 1.			Tárgy
							Hely
							Idő
							Személy
							Helyszám

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891